Pregaria.cat

Entrada

El Roure



Per JesusR el dl., 25/06/2018 - 17:12

Aquest roure sembla un de tants, però per a tu és molt especial. No és que sigui diferent dels altres, és un roure del bosc, però resulta que cada estiu, quan comencen els dies de descans, la primera matinada vas al bosc i tens el costum —potser la necessitat— de recolzar-te en el tronc d'aquest roure. No pregunteu la raó, no hi ha raó, és un sentiment.

Ara ja fa una estona que estàs dret, els peus sentint un mica la terra i les herbes, l'esquena dreta i recolzada en el tronc del roure. No l'apretis massa, ni tampoc t'hi relaxis. Hi ha benestar, quietud i comunicació.

Quan li ho vas explicar a un amic, naturista i ecologista, et va donar una explicació suficient: el roure et comunica energia. Segurament té raó. Tot en el fons pot ser considerat com a energia. El roure en deu tenir molta i forta, i més si consideres que ha passat l'hivern, els freds, potser la neu i les ventades, i està —ara, aquí— tranquil i dinàmic.

L'explicació de l'amic em sembla bé, però insuficient. Segurament et costa una mica dir-ho; no ho amaguis. Tu li comuniques al roure estimació, el valores, li estàs agraït per ser-hi i possiblement per esperar-te cada any per aquestes dates.

La millor energia es diu amor. Estimem persones, estimem animals... i per què no un roure? És que algú pot pensar que ell és inferior als humans? Ni inferior ni superior; ell és ell, un roure, i nosaltres som nosaltres. Tots som naturals, venim de molt lluny i la nostra tendència és la felicitat, ja sigui la humana o la pròpia dels arbres. Nosaltres podem ser infeliços per mil raons, i els arbres també. Tots podem ser ben tractats o mal tractats, explotats o explotats encara més.

Ara has deixat de pensar. La quietud ha envaït el teu ser. Va creixent un sentiment d'agraïment. Sens dubte et surt de dintre i possiblement pots creure que el roure també el té. És un sentiment fort i molt senzill, de moment no té paraules. Sentim i prou.

Racionals com som, el sentiment es va traduint en una frase d'una gran persona de l'edat mitjana, que es deia Francesc d'Assís. Quina senzilla transformació del sentiment en cant: DÉU MEU I TOTES LES COSES! Deus et omnia.